

[Arne Bjerregaard]

ne, har nu. Men det resulterer blot i, at man stadig væk køber de biler, som er billigst, og som kommer fra visse lande, som ikke har dette udstyr. Hvis man vil forlange, at der skal være et bestemt sikkerhedsudstyr, så har de mennesker, som skulle bruge dette transportmiddel til arbejde, bl. a. oppe i vores tyndtbefolkede områder, ikke råd til at få det.

Hvis man vil imødekomme forslaget, som vi godt kan gå ind for, så må man nødvendigvis af hensyn til mobiliteten på arbejdsmarkedet i visse områder af landet nedsætte registreringsafgiften generelt. Måske må vi på specielle måder, anderledes end nu, lave registreringsafgiften sådan, at vi imødekommer de ønsker, som der er både hos den enkelte forbruger og også nationalt, således at benzinøkonomiske biler og også sikkerhedsmæssigt gode biler i den billige prisklasse bliver tilgodeset. Det må være en målsætning, noget, som man må prøve på at gennemføre.

På baggrund af de tilsagn, som jeg har hørt fra forskellige partier, går jeg ud fra, at man vil være med til enten det ene eller det andet til gavn for dem, der skal bruge bilen, især til deres arbejdsplads.

Gammelgaard (KF):

Det er i virkeligheden utroligt, at det er nødvendigt at fremsætte et forslag til beslutning som det foreliggende, hvorefter folketinget pålægger regeringen, at den gældende lov skal efterleves. Men den gældende lov bliver ikke efterlevet.

Den side af sagen har to dele. Den ene er det rent juridiske, det angår fradragenes størrelse i kroner. Lovteksten, der gælder, siger ganske klart, at fradragene skal fastsættes således, at der sker en udligning, altså således at udstyret kan monteres, uden at det for gængse køretøjer medfører højere registreringsafgift.

Situationen er imidlertid den, at der i dag indrømmes fradrag svarende til følgende detailpriser: rullesele på to forsæder 98 kr., selet på to bagsæder 85 kr., to nakkestøtter 169 kr., opvarmelig bagrude 196 kr. Sådanne priser er jo ganske urealistiske i dag. Her er der altså tale om, at ministeren direkte ikke efterlever en konkret lovbestemmelse, og det er stærkt stødende for retsbevidstheden.

Den anden del af sagen er de løfter, som ministerens forgænger gav i 1973, da den pågældende lovbestemmelse blev vedtaget. I den forbindelse forelå der nemlig en redegørelse fra udvalget vedrørende registreringsafgiftens virkninger for trafikikkerheden, som det hed. Heri blev der stillet forslag om, at ikke de nævnte 4 dele, men i alt 17 trafikikkerhedsdele skulle fritages for registreringsafgift. Om dette spurgte den konservative ordfører, hr. Stetter, her fra talerstolen den 10. oktober 1973 – jeg henviser til Folketingstidende 1973–1974, 1. samling, spalte 396:

»Jeg har nogle få bemærkninger vedrørende lovforslaget om registreringsafgift af motorkøretøjer. Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til finansministeren, som kan fastsætte regler, hvorefter der kan indrømmes et fradrag i afgiften, når der er tale om, at man anvender et bestemt trafikikkerhedsfremmende udstyr m.m.«

Hr. Stetter fortsatte:

»Jeg håber ikke, at den kendsgerning, at det er pakket ind som en bemyndigelse, betyder, at det er et papirforslag, som finansministeren ikke på noget tidspunkt agter at realisere.«

Hertil svarede finansminister Grünbaum følgende – spalte 407:

»Jeg kan forsikre for, at jeg har ikke et øjeblik haft den mindste tanke om, at jeg ikke skulle gøre det, som trafikikkerhedsudvalget har foreslået. Det er helt oplagt. Det, som udvalget som sådant har foreslået – jeg tænker ikke på de enkeltforslag, der har været fremme fra forskellig side (men det, som udvalget har foreslået) – det har jeg i sinde, så vidt jeg overhovedet kan, at gennemføre. Jeg mener, det er det mindste, i og for sig, man kan gøre på dette felt, og det skal gøres.«

Der er altså på den ene side tale om en rent juridisk overtrædelse af reglerne på de fire områder, hvor der indrømmes fradrag for sikkerhedsudstyr, fordi man ganske enkelt ikke er fulgt med tiden, hvad angår fradragenes størrelse, sådan som det klart fremgik af lovteksten at man skulle. På den anden side er der tale om, at man bryder løfter, som finansministeren har givet folketinget om, at ikke alene 4 dele, men i alt 17 trafikikkerhedsdele i automobiler ville blive afgiftsfritaget.